

Nowy Czas

Nr 106 - rok III.

Wychodzi trzy razy tygodniowo:
we wtorki, czwartki i soboty

Jędrzejów, niedziela 7 września 1941 roku

Odbito w druk. „Nowy Czas”
Jędrzejów Rynek 1 Telefon nr 80

Cena 20 groszy

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50. — Oddział w Kielcach: M. Klebabezy,
ul. Sienkiewicza 59 m. 2. — Prenumerata miesięczna w Jędrzejowie 2,00 zł, pod opaską 2,75 zł.

Ceny za ogłoszenia: a) handlowe: cała strona 250 zł, pół strony 185 zł, ćwierć 100 zł,
jedna ósma 65 zł, szesnastka 38 zł; b) drobne: za słowo 25 gr, przy poszukiwaniu pracy 15 gr.

Przeszło 13 milionów br. t. tonażu handlowego straciła dotychczas Wielka Brytania

Niemiecka marynarka wojenna i lotnictwo zniszczyło według komunikatu naczelnej komendy sił zbrojnych z dnia 4. 8. w ciągu sierpnia 537.200 tonażu handlowego brytyjskiego lub też statków pływających pod flagą angielską. Ponadto uszkodzono poważnie wielką ilość nieprzyjacielskich okrętów handlowych. Wielką ilość dalszych okrętów zatopiono lub uszkodzono dzięki operacjom minowym. Tym samym Wielka Brytania utraciła w przeciągu dwóch lat spowodowanej przez siebie wojny wskutek działania niemieckiej marynarki wojennej 9,632.700 ton, wskutek działania lotnictwa niemieckiego 3,555.583 ton, łącznie zatem 13,088,283 ton własnego tonażu handlowego, lub też statków cudzoziemskich, płynących pod flagą angielską. Rzeczywista wysokość strat wynosi jednak znacznie więcej, gdyż w cyfrze 13,088,283 ton nie mieszczą się bardzo wysokie straty spowodowane wojną minową, oraz te wszystkie zniszczenia, których nie można było stwierdzić z całą pewnością. Nie wliczono tutaj również wielkiej liczby ciężko uszkodzonych okrętów, które na dłuższy okres czasu stały się niezdolne do służby handlowej. Wreszcie nie zaliczono do wymienionej cyfry wielkiej liczby statków z cennym ładunkiem, skonfiskowanych przez jednostki niemieckiej floty wojennej i doprowadzonych do niemieckich baz morskich.

Anglicy bronią Teheranu przed czerwonymi sprzymierzeńcami

Nowy Jork. Według wiadomości amerykańskich podpisano w Teheranie warunki zawieszenia broni między Iranem, Anglią a Unią Sowiecką.

Zurych. Sytuacja w Iranie, o ile można orientować się na podstawie skąpych przeważnie spóźnionych wiadomości, jest chaotyczna. Po wybuchu otwartej rewolty wśród oficerów lotnictwa irańskiego w związku z rozkazem zaprzestania oporu, którą opanować można było jedynie przez ogłoszenie stanu oblężenia w Teheranie, doszło obecnie, zdaje się, do tarcia pomiędzy sowieckimi i brytyjskimi wojskami okupacyjnymi. Szczególną uwagę zwrócił fakt, że marsz oddziałów brytyjskich aż po Kaswin (150 kilometrów na północny-zachód od Teheranu) nie był początkowo wcale przewidziany, a stał się koniecznym dlatego, że istniała obawa, iż oddziały bolszewickie przekroczą linię wyznaczoną przez Wavella. Głównym celem wypadu brytyjskiego do Kaswin było, jakby stąd wy-

nikało, powstrzymanie bolszewików w dalszym pochodzie na Teheran. — Naczelnym dowódcą lotnictwa irańskiego został, jak donoszą z Kabulu, na znak protestu przeciw rozkazowi zawieszenia broni, zamordowany przez dwóch oficerów lotnictwa. Ten bunt oficerów pozostaje w związku z kontynuowanym naruszeniem zawieszenia broni przez lotnictwo sowieckie. Ataki bolszewików na otwarte miasta irańskie potwierdza komunikat urzędowej agencji informacyjnej „Pors“, który wyraża obawę, że pociągnie to za sobą dalsze tysiące ofiar.

Ankara. Rządy sowiecki i angielski oświadczyły gotowość nie obsadzania stolicy kraju, Teheranu oraz ewakuowania znajdujących się już tam wojsk, pod warunkiem, że szach spełni wszystkie postawione mu żądania. Zarządzenie to ma na celu pozostawienie szachowi pewnej pozornej suwerenności.

W sierpniu zatopiono 537.200 br. t.

Działania bojowe na wschodzie mają w dalszym ciągu zwycięski przebieg. — Celne zbombardowanie lotniska Abu Sueir nad kanałem Suezkim

Naczelną komendę niemieckich sił zbrojnych komunikuje z głównej kwatery Adolfa Hitlera w dniu 4 września: Na wschodzie działania bojowe mają w dalszym ciągu zwycięski przebieg. W ciągu ostatniej nocy lotnictwo zatopilo w rejonie morskim koło The Wash dwa brytyjskie parowce towarowe o łącznej pojemności 10.000 brt. Inne grupy samolotów bojowych bombardowały obiekty portowe na wschodnim wybrzeżu wyspy brytyjskiej. Atak dokonany przez niemieckie samoloty bojowe w nocy na 4 września na lotnisko Abu Sueir nad Kanałem Suezkim był uwieńczony niezwykłym rezultatem. Bombami zniszczono pole startowe i spowodowano pożary w schronach i magazynach amunicji. Nieprzyjaciel nie dokonał żadnych działań wojennych nad terytorium Rzeszy, ani w dzień ani w nocy. Marynarka wojenna i lotnictwo w toku walki przeciw brytyjskiej żegludze zaopatrującej wyspę brytyjską zatopili w ciągu sierpnia 537 200 brt. nieprzyjacielskiego tonażu handlowego.

Włoski komunikat wojenny z czwartku: W ciągu dnia wczorajszego lotnictwo w dalszym ciągu kontynuowało swe śmiałe i skuteczne akcje, zadając nieprzyjacielowi znaczne szkody i straty. Samoloty bombowe trafiły bombami ciężkiego kalibru urządzenia portowe w Tobruku oraz umocnione pozycje, jako też pojazdy mechaniczne, baterie artyleryjskie w rejonie Marsa Matruk. Eskadry myśliwskie

w locie zniżonym zaatakowały w okolicy Sidi Barani znaczne koncentracje zmotoryzowanych jednostek oraz magazyny, zapalając wielką ilość pojazdów mechanicznych różnych typów, przy czym powstało szereg eksplozji. Myśliwcy nasi ostrzeliwali ogniem z karabinów maszynowych liczne samoloty znajdujące się na lotnisku w Sidi Barani. Bezpośrednio po tym dzielni nasi lotnicy w toku walki z nieprzyjacielskimi siłami powietrznymi zestrzelili 18 nieprzyjacielskich aparatów, które spadły w płomieniach. Przy tych skutecznych operacjach szczególnie wyróżniła się pewna grupa lotników myśliwskich pod dowództwem podpułkownika Mariona Bonzano. Inne zespoły bombowców i samolotów nurkowych natarły w ciągu ub. nocy na bazy nieprzyjacielskie na Malcie, trafiając przy tym w szereg celów o bardzo ważnym znaczeniu. W okolicy La Vaila bombą ciężkiego kalibru spowodowano pożar pewnego parowca. Trzy samoloty biorące udział w wyżej wymienionych akcjach nie powróciły. Na froncie lądowym pod Tobrukiem w dalszym ciągu odbywa się działalność artyleryjska. Nieprzyjaciel dokonał nalotu na Derne, powodując kilka ofiar wśród ludności muzułmańskiej oraz nieznaczne szkody w domach prywatnych. W Afryce Wschodniej nie było żadnych wydarzeń godnych uwagi.

Główna kwatera fińska komunikuje: Nieprzyjaciel, który bronił się zaciekle został na

przesmyku Karelskim zupełnie pobity. Dotarło do dawnej granicy państwowej na całej jej długości. Zdobyta wojenna, jaka wpadła w nasze ręce, jest poważna. W czasie ostatnich operacji ustalono dotychczas następujące jej rozmiary: kilkadziesiąt pojazdów mechanicznych, około 2000 koni, kilkadziesiąt wozów bojowych, około 3000 armat różnego kalibru i nieprzeliczone ilości broni lekkiej i uzbrojenia piechoty. Liczba jeńców wzrasta z każdym dniem i osiągnęła dotychczas wysokość około 10.000. Akcja oczyszczania zachodniego przesmyku Karelskiego od rozprószonych oddziałów nieprzyjacielskich jest w toku.

Potężny dramat w zatoce Fińskiej Bolszewicy stracili około 200 okrętów

Helsinki. Urzędowo komunikują: Olbrzymich rozmiarów dramatu, jaki rozegrał się z końcem sierpnia w zatoce Fińskiej, nigdy zapewne nie uda się odtworzyć z całą dokładnością. Liczba zatopionych i uszkodzonych okrętów sowieckich wynosi w przybliżeniu 200. Przez około tydzień płynące szczątki okrętów i pędzone falami łodzie, tratwy i zwłoki były świadkami olbrzymiego zniszczenia, jakiego ofiarą padły jednostki wojennej floty sowieckiej i transporty morskie, zniszczenia spowodowanego akcją niemieckich i fińskich jednostek floty wojennej i lotnictwa oraz niszczącą działalnością zapór minowych. Niezależnie od tej masakry okręty nieprzyjacielskie zostały zniszczone i uszkodzone w czasie obsadzania wysp w zatoce Viipuri i portu Koivisto (Bjoerko). Jako ostatnie wydarzenie z serii tych akcji przeciw flocie sowieckiej doniesiono o storpedowaniu pewnego statku transportowego o pojemności 2.000 brt. w cieśninie morskiej Koivisto, o trafieniu pociskiem artylerii trzech okrętów i zajęciu pewnego trójmasztowego żaglowca i dwóch promów obficie załadowanych amunicją i innymi materiałami, m. in. aparatami optycznymi i maszynami.

Ostatnie wiadomości

Komisarz generalny dla spraw żydowskich we Francji podał do wiadomości co następuje: Urzędnicy żydowscy w Francuskiej Afryce Północnej zniknęli. Ilość żydowskich adwokatów i lekarzy nie może przekroczyć 2 procent. Również z życia gospodarczego ruguje się systematycznie żydów. W samym tylko Paryżu przeszło 1500 przedsiębiorstw z rąk żydowskich w posiadanie Francuzów.

Stan zdrowia Laval'a polepszył się do tego stopnia, że prawdopodobnie w ciągu 10 do 14 dni będzie w stanie opuścić szpital, a za dalsze dwa tygodnie kontynuować swoje prace.

Minister spraw wewnętrznych Argentyny upoważnił policję do zabronienia rozpowszechniania gazet i druków, propagujących usunięcie w sposób gwałtowny urzędów politycznych i socjalnych Argentyny. Zakazano również druków treści obrażającej mocarstwa wojujące. Wszystkie zrzeszenia, komitety, kluby i biblioteki podlegać będą ściślemu nadzorowi. Zabroniono wreszcie szkolenia wojskowego przez osoby cywilne.

Po poświęceniu sztandarów francuskiego legionu antybolszewickiego odtransportowano w nocy na czwartek pierwszy oddział ochotników francuskich na front wschodni.

Zarząd główny Kas Kredytowych Rzeszy uruchomił filie w Wilnie i Dorpacie.

Marszałek Petain wręczył grupie młodych Francuzów, którzy wyjeżdżali do Hiszpanii, na pożegnanie nową flagę, uwidaczniającą po raz pierwszy oznaki nowego państwa francuskiego, utworzonego w miejsce republiki francuskiej. Błękitno-biało-czerwona flaga ma w białym polu znak tegora wojennego, a jako napis — nowe hasło „rodzina, praca, ojczyzna“.

Skuteczne działania wojenne na całym froncie wschodnim

Bombardowanie urządzeń portowych na wschodnim wybrzeżu brytyjskim oraz lotnisk w Anglii środkowej. — Wskutek silnej obrony przeciwlotniczej nalot bombowców na stolicę Rzeszy nie osiągnął zamierzonego skutku.

Z głównej kwatery Adolfa Hitlera. Naczelną komendę niemieckich sił zbrojnych komunikuje w dniu 3 września br.: Na całym froncie wschodnim odbywają się skutecznie działania wojenne. Lotnictwo rumuńskie wzięło wybitny udział w uzyskaniu wielkich sukcesów na froncie południowo-wschodnim. Zniszczyło ono do końca sierpnia 453 samoloty sowieckie, oraz wspierało poważnie operacje wojsk lądowych. W ciągu ubiegłej nocy samoloty bojowe bombardowały na wyspie brytyjskiej urządzenia portowe, znajdujące się na wschodnim wybrzeżu, oraz lotniska Anglii środkowej. Lekkie siły morskie zestrzeliły w ciągu dnia wczorajszego nad Kanałem oraz nad wybrzeżem holenderskim i norweskim 7 samolotów nieprzyjacielskich, myśliwce i artyleria przeciwlotnicza 4, oraz artyleria marynarki jeden aparat brytyjski. W Afryce Północnej niemieckie oraz włoskie samoloty nurkowe podczas ataku na Tobruk dokonanego w dniu 1 września bombami ciężkiego kalibru trafiły dwa brytyjskie stanowiska artyleryjskie oraz obozy wojskowe. W ciągu ubiegłej nocy nieprzyjaciół dokonał nalotu na Niemcy północne i środkowe oraz na obszary położone nad Renem i Menem. Wskutek silnej obrony przeciwlotniczej nalot jednego z zespołów bombowych na stolicę Rzeszy nie osiągnął zamierzonego skutku. Nieliczne tylko samoloty dotarły do śródmieścia. Ludność cywilna poniosła wskutek bombardowania dzielnic mieszkaniowych nieznaczne straty w zabitych i rannych. Artyleria przeciwlotnicza zestrzeliła sześć bombowców brytyjskich.

Włoski komunikat wojenny z środy: Akcja lotnictwa skierowana na bazy i stanowiska brytyjskie przyniosła w dalszym ciągu nowe sukcesy. Podczas skoncentrowanej akcji na Tobruku, o której donoszono we wczorajszym komunikacie wojennym, bombardowano również stanowiska artylerii przeciwlotniczej i polowej, jako też obozy pod namiotami. Zaobserwowano liczne pożary i eksplozje. Na odcinku pod Giarabub samoloty nasze rozbiły nieprzyjacielskie kolumny samochodowe, przewożące oddziały wojskowe oraz skierowały w nieogień karabinów maszynowych. W ciągu ubiegłej nocy bombardowano bazy lotnicze na wyspie Malcie. W Tobruku nasza artyleria ostrzeliwała grupy pancernych wozów wywiadowczych i czołgów, które próbowały podsunąć się do naszych stanowisk. Samoloty nieprzyjacielskie zrzucały bomby na Bengasi oraz ostrzeliwały bezskutecznie ogniem z karabinów maszynowych jedną z kolonii na Cyrenajce. Dalszych nalotów dokonano na miejscowości w pobliżu Catania i Ragusa, nie wyrządzając większych szkód. W Afryce Wschodniej wojska nasze w dalszym ciągu szachują przeciwnika, zadając mu dotkliwe straty. Jeden z naszych batalionów dokonał ze swej bazy wypadowej w Celga nadzwyczaj skutecznego wypadu, wdzierając się daleko w głąb linii nieprzyjacielskich. W toku powstałej walki rozbito jeden z większych oddziałów nieprzyjacielskich. Przeciwnik pozostawił na polu walki wielu zabitych.

Helsinki. Urzędowo donoszą: W czasie walk powietrznych we wschodniej Karelii myśliwce nasze zestrzeliły trzy nieprzyjacielskie samoloty myśliwskie. Ponadto baterie artylerii przeciwlotniczej zestrzeliły nad przesmykiem Karelskim i w Aunus 8 myśliwców. Wojska fińskie zdobyły na przesmyku dwa samoloty nieprzyjacielskie tak, iż przeciwnik stracił ogółem 13 maszyn. Własnych strat przy tym nie było. Jedną z baterii artylerii przeciwlotniczej zestrzeliła nad przesmykiem spośród wyżej wymienionych samolotów myśliwskich 5 maszyn. Prócz tego ta sama bateria zniszczyła jeszcze dwa bunkry nieprzyjacielskie. Lotnictwo fińskie bombardowało statki transportowe, jak również porty, z których nieprzyjaciół usiłował odtransportować swe wojska znajdujące się je-

szcze na przesmyku. We wschodniej Karelii z dobrym wynikiem ostrzeliwano koncentracje wojsk nieprzyjacielskich oraz kolumny samochodowe.

Głosy prasy w drugą rocznicę wybuchu wojny

W drugą rocznicę wybuchu wojny włoski oficjalny organ „Popolo d'Italia” podkreśla, że Anglia powinna być postawiona przed trybunał historii jako główny sprawca tego nieszczęścia. „Gazetta del Popolo” pisze, że Anglia nie wiedziała, iż stanie się krajem oblężonym i zostanie przepędzona z kontynentu europejskiego, a na Morzu Śródziemnym zostanie narażona na nieustanne trudności. Jeżeli chodzi o europejski teren wojny, to Anglia jest już na nim pokonana. „Corriero della Sera” podkreśla, że chwila wybuchu wojny oznacza zapoczątkowanie niesławnej polityki Anglii i Roosevelta, polegającej na wtrąceniu kolejno po sobie w przepaść niezliczonych narodów za pośrednictwem niezmiennych przyrzeczeń pomocy przy czym przyrzeczenia te stałe zawodziły te narody.

Czołowy dziennik niemiecki „Völkischer Beobachter” w zestawieniu wydarzeń wojennych w ciągu dwóch lat wojny stwierdza, że inicjatywa działania spoczywa w rękach dowództwa niemieckiego. Będziemy walczyć — stwierdza w konkluzji dziennik — tak długo, aż wywalczymy ostateczne zwycięstwo.

Dziennik amerykański o Rooseveltcie

„Chicago Daily Tribune” w artykule wstępnym pisze, że Roosevelt wbrew woli społeczeństwa Stanów Zjednoczonych i wbrew tendencjom kongresu związkowego przywłaszczył sobie prawo czynienia tego, co mu się podoba. Roosevelt rozwija akcję w kierunku uczestniczenia w rozbrojeniu i wiecznej kontroli nad narodami. Podpisał on kontrakt w sprawie wiecznej kuratelii nad Europą i całym światem. „Wolności” różnego rodzaju mają stać pod ochroną bagnetów Stanów Zjednoczonych, a nadto mają one strzec takiego pokoju w świecie, jaki odpowiada życzeniom Roosevelta. Stany Zjednoczone zyskają w ten sposób wieczny stan wojenny.

Krótkie wiadomości

Oddziały japońskie mają być ewakuowane z portowego miasta Foochow. Władze zwracają uwagę, iż ewakuacja nie odbywa się na skutek presji nieprzyjacielskiej, lecz została zarządzona na skutek dobrowolnej decyzji dowództwa japońskiego, które ściągnęły garnizon ma skierować na inny punkt.

Od dnia 3 września weszły w życie w Japonii nowe przepisy o kontroli cen, które podobnie jak wszystkie dotychczasowe postanowienia z tego zakresu, mają na celu utrzymanie tak zwanej polityki niskich cen. Za przekroczenie tych przepisów przewidziane są kary włączenia do 10 lat i grzywny 50.000 jenów.

W Szwecji ministerstwo wojny odmownie załatwiło prośby obywateli szwedzkich, chcących ochotniczo wstąpić do obcych armii.

Rząd rumuński wydał wytyczne co do aryacji własności żydowskiej. W pierwszej mierze uwzględnione zostaną potrzeby państwa, następnie interesy inwalidów wojennych.

Angielski tygodnik ekonomiczny „The Economist” stwierdza, że niemieckie ataki lotnicze na Anglię podczas dwóch pierwszych lat wojny spowodowały szkody w budynkach w wysokości 480 milionów dolarów. Ogólna wartość wszystkich budynków w Anglii oceniana jest na 24 miliardy dolarów.

Nowy premier serbski Milan Nedicz odczytał przez radio proklamację rządu serbskiego. W proklamacji tej podano do wiadomości program pracy na najbliższą przyszłość i zapowiedziano zorganizowanie uzbrojonych jednostek. Poza tym ma być zaprowadzona ochotnicza służba pracy. Jak przy tej sposobności zakomunikował premier, państwo serbskie ma prawo używania herbu narodowego i flagi.

Z dniem 20 sierpnia br. została podjęta publiczna komunikacja telefoniczna między Generalnym Gubernatorstwem a Chorwacją.

Wiadomości z Lwowa

W dystrykcie Galicja zostaną wkrótce zaprowadzone karty żywnościowe za wzorem pozostałych dystryktów Generalnego Gubernatorstwa. Karty żywnościowe można wypełnić w języku niemieckim, polskim lub ukraińskim.

We Lwowie kursują specjalne tramwaje dla żydów, którym nie wolno korzystać z innych wozów tramwajowych. Każdy trzeci wóz i każda druga przyczepka nosi napis: „Tylko dla żydów”.

Dyrekcja Lwowskich Tramwajów sprzedaje od 1 września począwszy karty miesięczne dla wszystkich linii. Karta miesięczna kosztuje 75 rubli, karta przenośna 90 rubli. Dla robotników wydaje się specjalne karty miesięczne, uprawniające do 60 przejazdów za 24 ruble; dzieci płać za 60 przejazdów 18, za 30 przejazdów 9 rubli.

W związku z tym, że wzięci do niewoli przez wojska niemieckie żołnierze bolszewicy przechodzą niejednokrotnie przez miejscowości Generalnego Gubernatorstwa w pochodzie do obozów jeńców wojennych, władze niemieckie zawiadamiają, iż jakiegokolwiek przestawanie z tymi jeńcami jest surowo zabronione. Musimy bowiem pamiętać, iż są to członkowie narodu, który terrorem gnębił naszych rodaków. Są to ci sami bolszewicy, którzy chcieli przynieść nam zniszczenie, zagładę i śmierć.

Ludność Galicji bardzo interesuje się wszelkimi rozporządzeniami, które odnoszą się do kwestii zwrotu majątku prywatnego. Należy podkreślić, że chwilowo zwrot własności prywatnej nie jest jeszcze aktualnym, gdyż przed decydującym rozporządzeniem w tej sprawie muszą być dokonane liczne prace przygotowawcze.

Utworzona w dniu 7 lipca 1941 r. w Lwowie Kasa Kredytowa Rzeszy zostanie z dniem 8 września br. zlikwidowana. Jej agendy przejmie oddział lwowski Banku Emisyjnego w Polsce.

Zakaz podróżowania kolejami w dystrykcie Galicja został częściowo zniesiony. Mianowicie wolno teraz osobom prywatnym, posiadającym zezwolenie, korzystać z pociągów na szlakach Lwów—Przemyśl i Lwów—Kraśne. Wkrótce i na pozostałych liniach kolejowych będzie można podróżować za zezwoleniem.

Niemiecka kolej wschodnia uruchomiła linię autobusową między Lwowem a Przemyślem. We Lwowie odjeżdżają autobusy przed uniwersytetem przy ulicy Marszałkowskiej o 7,30 i 13,30, a przyjeżdżają o 16,00 i 22,30, w Przemyślu natomiast znajduje się przystanek końcowy i wyjściowy przed dworcem głównym (odjazd o 13,00 i 19,30, przyjazd o 10,30 i 16,30). Opłata za przejazd w jedną stronę: 5,35 marek. Z komunikacji autobusowej korzystać wolno tylko Niemcom.

Nowe tory życia młodzieży galicyjskiej

Polskie Wiadomości Prasowe piszą:

W życiu młodzieży okręgu Galicji w ciągu ostatnich kilku tygodni zaszły poważne zmiany. Wystarczy tylko spojrzeć na uśmiechnięte swobodne twarze młodych, które jeszcze tak niedawno nosiły wyraz przygnębienia, wypływającego z ciągłego strachu przed aresztowaniami, wywiezieniem i powołaniem do wojska. Niemniej przygnębiająco działały na

młodzież wszystkie obowiązkowe „lekcje” najmądrzejszej i najwznieślej z wszystkich nauk i całej wiedzy — z historii WKP (b). Te „naukowe” święta były prawdziwą zimą. Nie lepsze stosunki panowały też w szkołach, na wyższych uczelniach, w warsztatach pracy — w fabrykach, w przedsiębiorstwach itp.

Nic dziwnego, że dziś, gdy wszystko to pozostało już poza nami, młodzież w najbardziej żywiołowy sposób zrywa ze wszystkim, choćby w najmniejszym nawet stopniu mogącym jej przypomnieć bolszewicki „raj”.

Otworzyły się przed młodzieżą nowe perspektywy: praca, w zupełnie innych, nowych warunkach, bez męczących i upokarzających zebrań, „lekcji”, mitingów i wkrótce na pewno szkoła bez żydowskich nauczycieli i „kolegów”...

Z zapalem i wiarą przystępuje dzisiejsza młodzież do wielkiego zadania odbudowy tego, co w gruzach legło w ciągu dwuletnich rządów sowieckich.

Wiele mówi się o akcji odbudowy kraju, na szeroką skalę zakrojonej w Generalnej Gubernii, do której została wcielona Galicja. Akcja ta nosi tam nazwę „Baudienst” i cieszy się dużym powodzeniem wśród młodzieży, obojętno i z zapalem garnącej się w szeregi „Służby Budowlanej”.

Zapewne i na terenach Okręgu Galicyjskiego w niedługim czasie pojawią się kolumny zorganizowanej w „Służbie Budowlanej” młodzieży, która w ten sposób otrzyma możliwość wzięcia udziału w akcji odbudowy zniszczonego sowiecką gospodarką i działaniami wojennymi kraju, oraz dołożenia swojej skromnej cegiełki w wielkiej sprawie tworzenia nowego dzieła dla pożytku ogółu.

Odbudowa tramwajów lwowskich

Lwowska sieć tramwajowa jest obecnie przedmiotem szczególnego zainteresowania, gdyż z łatwo zrozumiałych powodów komunikacja tramwajowa odgrywa obecnie bardzo doniosłą rolę. Sieć ta na skutek działań wojennych i wandalizmu bolszewickiego została w 60 proc. zniszczona. Szyny doznały uszkodzeń w 35 proc. Dwa wozy tramwajowe zostały rozbite bombami, dwa inne przez czołgi. Okazało się w dodatku, że pięć punktów zasilających uległo zbombardowaniu.

Przystąpiono do odbudowy i remontu lwowskiej sieci tramwajowej. Personel tramwajowy bezpłatnie i dobrowolnie zaczął naprawiać zniszczenia w takim tempie, że już po tygodniu około 70 proc. uszkodzeń było naprawionych. Ponieważ brakło materiału na przewody powietrzne, zdjęto miedziane „troje” z „końcówek” i przeniesiono go do śródmieścia. Można już było właściwie puścić w ruch tramwaje, jednakże władze nie zezwoliły na to ze względu na inne, przeprowadzane w tym czasie prace. W międzyczasie wzmocniono także nawierzchnię między szynami, założono nowe szyny, strzałki, zwrotnice itp.

W dniu 15 lipca już blisko 80 proc. zniszczenia zdołano zlikwidować. W tym też dniu ruszyły pierwsze tramwaje. Obecnie naprawia się jeszcze linie tramwajowe koło placu Krakowskiego oraz na ul. Żółkiewskiej. Z tramwajów nie jeździ tylko „4”.

Przed wojną 1939 roku lwowski personel tramwajowy liczył 1300 osób, za bolszewików 2050, zaś obecnie 1600 osób. Nie należy jednak sądzić sprawy podług wielkości liczb; trzeba tu również nadmienić, że czasy bolszewickie, to okres powolnej ruiny dla tramwajarstwa. Obsługa tramwajów była nieinteligentna i pozabawiona elementarnej znajomości przepisów służby.

Dzisiaj poczyniono ostatnie kroki w celu usunięcia nieodpowiednich jednostek z personelu, do czego przynagliły poniekąd doniesienia władz i osób prywatnych.

Uskarżano się między innymi na zbyt swobodne wyrażanie przez pasażerów uczuć wobec personelu kobiecego, w związku z czym postanowiono, że odtąd w skład personelu tramwajowego wchodzić mogą zasadniczo tyl-

ko mężczyźni. Z dniem 20 sierpnia obsługa kobieca została zredukowana, pozostały natomiast tylko wdowy po tramwajarzach i żony wywiezionych pracowników tramwajowych. Cały zatem personel żeński wynosić będzie tylko 23 osoby.

Obecnie tramwaje przynoszą 55000 rubli dziennie, lecz mimo to istnieje jeszcze dość poważny deficyt, należy więc liczyć się z możliwością podniesienia cen tramwajowych biletów już w niedalekiej przyszłości.

Przepisy dewizowe dotyczące osób udających się do okręgu Galicja

Zarządzenie dewizowe nr 18 kierownika Wydziału Dewiz i Gospodarki Zagranicznej przy rządzie Generalnego Gubernatorstwa z dnia 11 sierpnia 1941 roku reguluje kwestię przewożenia krajowych środków płatniczych w ruchu podróży między obszarem Gen. Gub. a okręgiem Galicji.

Ze względu na to, że aż do odwołania między tymi dwoma terytoriami istnieje granica dewizowa i okręg Galicja stanowi pod względem dewizowym zagranicę, przeto obowiązują podróżyńców dotychczasowe ograniczenia dewizowo-prawne. Jednakże osoby posługujące ważną przepustką na przekroczenie granicy między Gen. Gub. a okręgiem Galicja, mogą bez specjalnych zezwoleń przewozić ze sobą, przy każdorazowym przekroczeniu granicy w obydwu kierunkach, kwotę 600 złotych lub asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej do kwoty 300 RM niemieckich. Na podstawie tych przepustek mają podróżyńcy możliwość nabywać w oddziałach Banku Emisyjnego asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej do dozwolonej kwoty 300 RM, z czego powinni korzystać przed udaniem się do okręgu Galicja, gdyż w okręgu tym nie wolno płacić środkami opiewającymi na złote i musieliby przewożoną gotówkę zamienić zaraz po przybyciu do okręgu Galicja na asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej, lub na ruble.

W drodze powrotnej do Gen. Gub. wolno na podstawie ważnej przepustki, również bez zezwolenia dewizowego, przewozić do Gen. Gub. ruble do wysokości 3000, jednakże łączna wartość wymienna przywożonych środków płatniczych, czy to asygnat Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej, oraz rubli i złotych, nie może przekraczać kwoty 600 złotych. Zalecana jest wymiana rubli na asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej, lub na złote jeszcze na terenie okręgu Galicja przed wyjazdem, gdyż w wypadku przewiezienia środków płatniczych opiewających na ruble na obszar Gen. Gub., należy je w okresie 10 dni po powrocie zaofiarować i oddać albo wprost Bankowi Emisyjnemu, względnie przez któryś z Banków Dewizowych. Zarządzenie to weszło w życie z dniem 20 sierpnia br.

Obrót pocztowo - przekazowy z okręgiem Galicji, z Holandią, Włochami i Węgrami

Od 1 września 1941 podejmuje Niemiecka Poczta Wschodu bezpośrednią służbę pocztowo-przekazową w obu kierunkach z okręgiem Galicji, oraz z Holandią, Włochami i Węgrami.

Na razie dopuszczone są jedynie zwykłe przekazy pocztowe i przekazy express, zaś do okręgu Galicji wyłącznie zwykłe przekazy pocztowe. Bliższe wskazówki co do wysokości przesyłanych kwot, opłat i kursów przeliczeniowych do Galicji i poszczególnych krajów, można znaleźć na odpowiednich dwujęzycznych wywieszkach w okienkach wszystkich urzędów pocztowych. Zwraca się szczególną uwagę, że przekazy pocztowe do okręgu Galicji muszą być wystawione na zielonych formularzach, używanych do obrotu zagranicznego, zaś przekazywana kwota powinna opiewać na ruble i kopiejki. Przekazywanie pieniędzy do okręgu Galicji oraz do innych krajów dopuszczone jest jedynie w ramach obowiązujących przepisów dewizowych. A zatem przy bezpośrednim przekazywaniu kwot pieniężnych do okręgu Galicji lub do wymienionych wyżej krajów wymagane jest posiadanie odpowiednich zezwoleń dewizowych.

Zarządzenie Nr 1708/3

dotyczy cen maksymalnych dla krawieczyzny w dystrykcie radomskim z dnia 20 sierpnia 1941 roku

Na podstawie §§ 1, 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I. S. 131) przeprowadzona zostaje za zgodą Urzędu dla Kształtowania Cen w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa następująca regulacja cen dla krawieczyzny w dystrykcie radomskim:

§ 1

Za wykonanie według miary podanych poniżej części ubrania zostają ustanowione, stosownie do gatunku, następujące ceny maksymalne:

I. Ubrania męskie według miary

	K l a s s a		
	I	II	III
Ubranie marynarkowe	100.—	70.—	55.—
smokingowe	120.—	90.—	70.—
żakietowe	110.—	85.—	60.—
do jazdy konnej	115.—	87.50	65.—
frakowe	130.—	100.—	75.—
Płaszcz	85.—	65.—	45.—
Raglan	85.—	65.—	45.—
Płaszcz z grubego płótna	90.—	67.50	42.50
Okrycie podbite futrem	90.—	67.50	42.50
Palto zimowe	120.—	90.—	70.—
Żakiet sportowy	80.—	55.—	36.—
sportowy na watałlinie	85.—	65.—	45.—
Sufanna	80.—	55.—	36.—
Toga	65.—	48.50	32.50
Spodnie	20.—	15.—	11.—
narciarskie	20.—	15.—	11.—
sportowe podwójane („pumpy”)	18.—	14.—	10.—
Angielskie spodnie do jazdy konnej	30.—	20.—	15.—
Kamizelka	15.—	11.—	9.—
Sportowa kamizelka „Olympia”	40.—	35.—	22.—
Kamizelka z rękawami	40.—	35.—	22.—

II. Mundury według miary

Mundur oficerski	100.—	70.—	55.—
Marynarka oficerska	70.—	50.—	35.—
Spodnie oficerskie	25.—	18.—	14.—
Mundur żołnierski	70.—	50.—	39.—
Marynarka żołnierska	60.—	45.—	30.—
Spodnie żołnierskie	20.—	15.—	11.—
Płaszcz oficerski	80.—	55.—	36.—
żołnierski	70.—	50.—	35.—
Sznurowane spodnie do jazdy konnej	30.—	20.—	15.—
Specjalne spodnie oficerskie	30.—	20.—	15.—
żołnierskie	25.—	18.—	15.—

III. Ubrania damskie według miary

Suknia zwyczajna	35.—	25.—	20.—
jedwabna (dzienna)	45.—	35.—	30.—
Bluzka	20.—	15.—	10.—
Kasak	40.—	30.—	25.—
Komplet zimowy	70.—	50.—	35.—
a) Spódniczka i palto	80.—	60.—	45.—
b) Suknia i palto	80.—	60.—	45.—
Komplet letni	60.—	45.—	30.—
a) Spódniczka i płaszcz	70.—	50.—	35.—
b) Suknia i płaszcz	70.—	50.—	35.—
Kostium krótki	90.—	70.—	50.—
długi	20.—	15.—	10.—
Spódniczka	50.—	40.—	28.—
Płaszcz letni	80.—	60.—	45.—
Palto zimowe	50.—	40.—	28.—
Okrycie podbite futrem	25.—	20.—	15.—
Narzutka	120.—	95.—	70.—
Kostium do jazdy konnej	65.—	55.—	40.—
narciarski	25.—	20.—	15.—
Spódniczka - spodnie	25.—	20.—	15.—
Peleryna	25.—	20.—	15.—
Kamizelka	15.—	12.—	10.—

IV. Prasowania

1. Ubrania męskie i mundury			
Garnitur kompletny (część górna, spodnie i kamizelka)	4.—	2.50	1.50
Część górna	3.—	2.50	2.—
Spodnie	2.50	1.50	1.20
Kamizelka	1.50	1.20	1.—
2. Ubrania damskie			
Kostium (część górna i spódniczka)	3.—	2.50	1.80
Część górna (żakiety, bluzki i t. p.)	2.50	1.50	1.—
Spódniczka	1.50	1.20	1.—

§ 2

Powyższe ceny są to ceny maksymalne, których nie wolno przekroczyć, wolno jednak pobierać ceny niższe. Obliczone są włącznie z niemi. Pozostałe dodatki mogą być obliczone oddzielnie według każdorazowo ważnych cen maksymalnych.

Za części ubrania niewymienione w § 1, należy obliczyć ceny według cen, podanych w § 1 dla części ubrania podobnego rodzaju i według § 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 roku.

Przy uwzględnieniu specjalnych życzeń klientów, które wymagają większego nakładu pracy, niż zazwyczaj, można przekroczyć ustanowione ceny najwyżej o 15 proc.

§ 3

Ceny klasy I i II (§ 1) mogą być pobierane jedynie przez takie zakłady, które zostały wyraźnie uznane za takowe pisemną decyzją przez miejscowego Kreishauptmanna względnie Starostę, jako przez urząd dla kontroli cen. Uznanie takie następuje po złożeniu podania:

- jako zakład klasy I, jeżeli prowadzony jest pierwszorzędnym zakładem z pierwszorzędnymi siłami roboczymi oraz jeżeli wykonana praca odpowiada wyjątkowym wymaganiom,
- jako zakład klasy II, jeżeli prowadzony jest średniej jakości warsztat, posiadający średnie siły robocze, a wykonywana praca odpowiada jedynie przeciętnym wymaganiom,

§ 4

W każdym zakładzie należy wywiesić na widocznym dla klienta miejscu czytelne uznanie kategorii zakładu (§ 3) oraz tablicę cen z cenami, obowiązującymi dany zakład,

§ 5

Każdy właściciel zakładu obowiązany jest za każdą wykonaną część ubrania wystawić klientowi rachunek, na którym wyszczególnić należy cenę za uszycie oraz, jeżeli zakład dostarczył również dodatki, podać należy ceny za poszczególne dodatki. Kopie tych rachunków należy przechowywać w porządku.

§ 9

Wykroczenia przeciwko powyższemu zarządzeniu karane będą według § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 roku.

§ 7

Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem 25 sierpnia 1941 roku. W tym samym dniu wszystkie wydane dotychczas w dystrykcie radomskim zarządzenia, przeciwstawiające się powyższemu tracą swoją ważność.

Szef Dystryktu Radomskiego

Z pol. Dr VOIGT

Kierownik Urzędu Nadzoru nad Cenami

Wiadomości potoczne

JĘDRZEJÓW

6 IX 1941.

Myć owoce przed spożyciem. W obecnym okresie spożywania owoców, należy je przed spożyciem na surowo — obowiązkowo myć w letniej lub zimnej wodzie. Owoce są zakurzone, a nadto do chwili dostarczenia do konsumenta były już w rękach kilku lub kilkunastu osób, przeto mogą posiadać zarazki niebezpiecznych chorób.

Surowa kara za kradzież pługa. Wyrokiem sądu grodzkiego w Jędrzejowie, został skazany na pół roku więzienia za kradzież pługa i drabin do wozu Stanisław Machnik z Tyńca, gminy Węgleszyn.

KIELCE

Wymiana czeladniczych dyplomów kominarskich. W myśl zarządzenia Izby Przemysłowo-Handlowej w Radomiu (Wydział Rzemieślniczy) wszyscy pracujący w zawodzie kominarskim, winni są do dnia 30 bieżącego miesiąca zgłosić swoje dyplomy byłych korporacji do wymiany na nowe dyplomy czeladnicze i mistrzowskie. Zgłoszenia przyjmuje Powiatowy Związek Rzemieślniczy w Kielcach.

„Duży dowód uzdolnienia” w rzemiośle. Dążąc do podniesienia poziomu zawodowego rzemiosła, Wydział Rzemieślniczy przy Izbie Przemysłowo-Handlowej w Radomiu, zamierza wprowadzić z dn. 1 stycznia 1942 roku tak zwany duży dowód uzdolnienia, analogicznie do obowiązujących w tej mierze przepisów w Rzeszy Niemieckiej. Duży dowód uzdolnienia polega na tym, że samodzielne warsztaty mają prawo prowadzić tylko mistrzowie. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu mistrzowskiego należy kierować do Wydziału Rzemieślniczego w Radomiu, za pośrednictwem Powiatowego Związku Rzemieślniczego w Kielcach.

MIECHÓW

Uzupełniające szczepienie przeciw ospie. Starostwo w Miechowie wezwało w terminie do 10 września br. do przymusowego szczepienia ochronnego przeciw ospie wszystkie osoby z terenu powiatu miechowskiego, które nie poddały się temu obowiązkowi w terminie wyznaczonym, t. j. do dnia 10 VII br. Osoby, które nie przedłożyły odnośnego zaświadczenia o przymusowym szczepieniu do 20 września br. podlegać będą grzywnie do 200 złotych lub karze aresztu do dni 10-ciu, a niezależnie od tego przymusowemu doprowadzeniu do szczepienia w najbliższym ośrodku zdrowia.

Sygdata: Kom. 61/41

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego we Włoszczowie Michał Cielowski, mający kancelarię we Włoszczowie, ulica Koniecpolska Nr. 12, na podstawie art. 602 k. p. c., podaje do publicznej wiadomości, że dnia 16 września 1941 roku, o godz. 12 w maj. Stanowska, gminy Dobromierz, odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, należących do Jana Ireneusza Łaskowskiego składających się z 2-ech kłaczów maści gniadej wyjazdowych po 8 lat każda, wolantu w stanie średnim, 2-ech jałówek maści czerwonej i czarnej - białej po 2 lata, 2-ech cieląt półrocznych i maciory prośnej wagi półtora metra oszacowanych na łączną sumę 5700 złotych.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

dnia 7 września 1941 r.

241

Komornik: M. Cielowski

Na zarządzenie Władzy powiatowej odwołuję anons zamieszczony w „Nowym Czasie” dnia 8 sierpnia 1941 r. nr 93 treści następującej: „Chorzy na reumatyzm i artretyzm mogą się leczyć. Zgłoszenia listowne lub osobiste. Felczer medycyny Fr. Spiechowicz, Miechów, Wolbromska 2. Wyjazdy możliwe”

242

Fr. Spiechowicz, felczer

SILA BIUROWO - BUCHALTERYJNA, niemieckie, maszyna, przepisowa księgowość rolnicza, poszukuje posady w majątku, leśnictwie. Zgłoszenia: Redakcja, „Referencje”

240

Cztery koła nowe, czarno lakierowane oraz uprząż pół sześciu na parę, okazjnie sprzedam. Folwark Pawezów koło Oksy.

Unieważniam dowód osobisty za nr 3724/40, wydany przez Magistrat miasta Jędrzejowa, na nazwisko Łojewska Paulina, zamieszkała w Jędrzejowie, Skroniowska 8.

Krótkie wiadomości

Brytyjska agencja informacyjna „Exchange Telegraph” podała w poniedziałek tak zwane sprawozdanie frontowe z Moskwy, na czele którego uważała za stosowne stwierdzić, że „powagi sytuacji wojennej nie należy lekceważyć”. Z dalszego ciągu tej korespondencji zasługuje na uwagę zdanie następujące: „Jeżeli chodzi o wojnę powietrzną, to należy stwierdzić fakt, iż przeszło 5 tys. samolotów zaginęło”. Niemieckie biuro informacyjne dodaje na marginesie tej korespondencji brytyjskiej, że jakkolwiek cyfra 5 tys. nie stanowi nawet połowy istotnej wysokości strat lotnictwa sowieckiego, to jednak przewyższa już znacznie dotychczas przyznawane straty.

Oblicze Moskwy silnie się zmieniło, wszędzie widać ślady działania bomb rozpryskowych oraz ruiny spalonych gmachów. W ten sposób dzienniki japońskie opisują wygląd Moskwy. Moskiewska kolejka podziemna już od godziny 21 nie kursuje, gdyż od tej godziny dworce służą jako ochrony przeciwlotnicze. Od pewnego czasu naloty niemieckie na stolicę zostały dokonywane w różnych porach dnia, tak iż tryb życia tego miasta doznał poważnego zamieszania. W mieście widać wyłącznie prawie tylko kobiety, z których znowu wielką ilość wcielono do korpusów żeńskich, zajętych przy kopaniu rowów strzeleckich. Już o godz. 5-tej po południu niewiasty i dzieci wchodzą do piwnic. Nawet personel rosyjski ambasady japońskiej o tej porze opuszcza służbę.

Minister spraw wewnętrznych Rzeszy dr Frick przybył na zaproszenie ministra spraw zagranicznych Słowacji i naczelnego dowódcy gwardii Hlinki Samo Macha z wizytą oficjalną do Bratysławy.

Na zwołaną do Berlina konferencję w sprawie wzmożonej współpracy młodzieży krajów europejskich przybyli do Berlina zastępca włoskiego komendanta generalnego Sellani w towarzyszywie delegacji oficerów. Przywódczyni hiszpańskiej młodzieży pani Pilar Primo de Rivera znajduje się w chwili obecnej w Berlinie. Ponadto przybyli do Berlina przywódca młodzieży holenderskiej van Gelkerken, komendant chorwackiej Ustaszy prof. Orsanicz oraz kierownik młodzieży bułgarskiej dr Kleczkow. W Berlinie bawią również kierownicy młodzieży węgierskiej oraz delegacja młodzieży portugalskiej, tudzież przedstawiciele krajów skandynawskich. Przybyli celem podjęcia wzmożonej pracy porozumiewawczej młodzieży krajów europejskich.

Po raz czwarty podczas obecnej wojny zostały otwarte Targi Lipskie, a według wyjaśnienia prezydent urzędu tychże, obsada wystawców w liczbie 6.625, jest rekordową. Powierzchnia zajęta przez 22 pawilony wystawowe, a wynosząca w 1940 r. 99.951 m² została obecnie powiększona do 106.432 m². To rekordowe powodzenie obecnej wystawy potwierdza również i inne dane. Liczba wystawców w stosunku do ich ilości w jesieni poprzedniego roku wzrosła o 7 proc. We wzroście tym uczestniczą wystawcy krajowi liczbą 157, natomiast ilość wystawców zagranicznych wzrosła prawie o 2/3 do 615. Targi obecne są przeglądem nowego porządku w gospodarce europejskiej, a zarazem wskaźnikiem planowej i zdrowej gospodarki niemieckiej. W wspólnych stoiskach mieszczące są eksponaty gospodarcze 19 zaprzyjaźnionych narodów. Nie zabrakło tam również eksponatów Generalnego Gubernatorstwa.

Wydarzyła się katastrofa samolotu komunikacyjnego, odbywającego stałe loty między Kanadą a Anglią. Wypadek miał miejsce na terenie Anglii. W katastrofie tej zginęło 10ciu pasażerów.

Jak donosi w dniu 2 bm. angielska służba informacyjna, lotnictwo brytyjskie straciło w ostatnich dniach znowu jednego ze swych najbardziej znanych lotników. Chodzi tutaj o lotnika Gillona, posiadacza kilku rekordów szybkości, który zaginął.

Marszałek polny Mannerheim wystosował telegram do kanclerza Hitlera, w którym wyraża podziękowanie za zaszczyt jaki go spotkał i armię fińską przez nadanie szerepu wysokich odznaczeń wojskowych. Dopatruje się on w tym odznaczeniu uznania zasług armii fińskiej odniesionych wspólnie w walce przeciwko bolszewizmowi. Marszałek polny Mannerheim oświadczył ponadto, iż naród fiński uradowany jest uznaniem, jakie znalazły sukcesy fińskie wśród narodu niemieckiego. Ponadto marszałek polny Mannerheim przesłał osobne podziękowanie wraz z serdecznymi życzeniami generałowi marszałkowi polnemu von Brauchitschowi, wyrażając szczególne zadowolenie z faktu, iż armii fińskiej wolno brać udział we wspólnej walce mającej na celu zniszczenie bolszewizmu.

Dziennik fiński „Alian Suunta” pisze: „Twierdzenie angielskie, że Finlandia niezadowolona jest ze swoich dotychczasowych wyników wojennych, jest głupie i śmieszne, zwłaszcza w chwili zdobycia Wyborga. Narzuconą jej przez bolszewizm walkę Finlandia, u boku swoich sprzymierzonych, doprowadzi do końca, dla zabezpieczenia swoich granic i swojej niepodległości. Dla naszych sprzymierzeńców, zwłaszcza zaś dla Niemiec, odczuwamy wdzięczność i nie nosimy się z myślą oszukania ich przez zawarcie pokoju oddzielnego, jak się tego spodziewają nasi wrogowie. Wiemy, że bez pomocy Niemiec nie osiągnęlibyśmy upragnionego bezpieczeństwa. Już sama myśl podsuwanych mu zdradzieckich zamiarów budzi odrazę w narodzie fińskim”.

Niezależnie od aresztowania 6 posłów do parlamentu fińskiego, zwolenników ustroju komunistycznego, władze aresztowały dra Johana Helo, kierownika wydziału finansowego magistratu miasta Helsinek, na którym ciąży podejrzenie, iż dopuścił się zdrady głównej oraz zdrady stanu. W ostatnim czasie jego nazwisko stało się bardzo głośnie w związku z udzielanymi przezeń wywiadami prasowymi, zamieszczanymi na łamach komunistycznych dzienników, wychodzących w Szwecji. Wywiady te były skwapliwie wykorzystywane przez moskiewskie radio, jako podstawa do akcji propagandowej wymierzonej w Finlandię.

Na skutek zarządzenia ministra sprawiedliwości Danila p. Tgune Jacobsona, 116 aresztowanych duńskich komunistów zostało wziętych pod opiekę organów bezpieczeństwa, które ulokowały ich w areszcie. Zarządzenie to zatwierdziły duńskie władze sądowe. Ma ono na celu kontynuowanie podjętej przez rząd duński akcji zupełnego wytępienia komunizmu. Zawieszony nad 153 osobami areszt prewencyjny został tytułem próby zniesiony.

Lord strażnik pieczęci Attlee wypowiedział się wobec przedstawicieli związków zawodowych na temat „planowanej” pomocy Wielkiej Brytanii dla swego nowego sprzymierzeńca Stalina. „Czynimy wysiłki” oświadczył dosłownie Attlee — „celem niesienia naszemu sprzymierzeńcowi wszelkiej możliwej pomocy, niestety to co możemy uczynić, jest ograniczone zarówno ze względu na rozporządzane przez nas środki, jak i ze względów geograficznych”. Następnie z wyraźną aluzją pod adresem Stanów Zjednoczonych Attlee stwierdził, że wciąż jeszcze istnieją tacy, którzy nie zdają sobie sprawy z potęgi wroga, stojącego naprzeciw Anglii. „Podkreślić przy tym wypada, zakończył Attlee swoje przemówienie, — że przedstawienie jakiegokolwiek wielkiego kraju przemysłowego na produkcję wojenną jest niestety długotrwałym procesem.

W Londynie podano do wiadomości, że wszystkie urzędy otrzymały okólnik, wzywający do największej oszczędności w zużyciu benzyny do samochodów.

Tłumaczenie podań na język niemiecki
w „Nowym Czasie”

Ogłaszajcie się w „NOWYM CZASIE”